U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **F. Š.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 - Holešovice, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 99, ve věci ochrany před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 21. 11. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 99 (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti nezákonnému zásahu správního orgánu, jehož se měli dopustit příslušníci Policie České republiky dne 20. 1. 2010, kdy provedli prohlídku stěžovatelem řízeného vozidla.

Stěžovatel opřel svou kasační stížnost o kasační důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále také jen „soud“) napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že městský soud usnesením ze dne 1. 12. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 107 stěžovatele vyzval, aby si zvolil advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo doložil, že má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Dále byl stěžovatel v usnesení vyzván, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů proti napadenému usnesení brojí (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), označil důkazy, které k prokázání svých tvrzení navrhuje provést [§ 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.] a připojil další vyhotovení kasační stížnosti v potřebném počtu stejnopisů, aby mohla být rozeslána účastníkům řízení o kasační stížnosti (§ 37 odst. 3 s. ř. s.). K provedení výše uvedených úkonů byla stěžovateli stanovena lhůta jednoho měsíce s poučením městského soudu, že nebudou-li vady kasační stížnosti v rámci této lhůty odstraněny, městský soud předloží kasační stížnost Nejvyššímu

správnímu soudu, jenž ji může v takovém případě odmítnout. Městský soud dále vyzval stěžovatele usnesením ze dne 1. 12. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 108, aby do 10 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který činí podle položky 19 Sazebníku soudních poplatků 5000 Kč. Stěžovatel byl poučen, že pokud ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatí, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Tato usnesení byla stěžovateli doručena do datové schránky dne 5. 12. 2011.

Dne 7. 12. 2011 bylo městskému soudu doručeno podání stěžovatele, jímž doplnil kasační stížnost ze dne 21. 11. 2011 o konkrétní důvody, v nichž spatřoval nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podáním ze dne 18. 12. 2011 stěžovatel dále požádal o osvobození od soudních poplatků.

Ač byl stěžovatel výše uvedeným usnesením ze dne 1. 12. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 107, řádně vyzván k tomu, aby zaslal městskému soudu plnou moc advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, s poučením, že pokud tak neučiní ve lhůtě jednoho měsíce, městský soud zašle jeho kasační stížnost zdejšímu soudu, jenž ji může odmítnout pro nesplnění povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) jakožto jedné z podmínek řízení, stěžovatel doposud tuto plnou moc nezaslal. Ze soudního spisu zároveň není patrné, že by stěžovatel požádal o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti, protože si jeho služby nemůže sám hradit. Podání ze dne 18. 11. 2011 učiněné stěžovatelem se podle své formy i obsahu týkalo pouze jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků, nikoliv žádosti o ustanovení advokáta soudem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Na základě § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát. Aby však mohl předseda senátu takové rozhodnutí vydat, je nejprve nutné, aby stěžovatel o ustanovení zástupce požádal.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Z dikce § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nutnou podmínkou řízení, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Stěžovatel i přes výzvu k zaslání plné moci advokátu, který by jej zastupoval v tomto řízení, plnou moc nezaslal. Zároveň ze soudního spisu nevyplývá, že by stěžovatel podal žádost o ustanovení zástupce soudem z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Stěžovateli byla městským soudem k dodání plné moci advokátu stanovena dostatečná lhůta jednoho měsíce, v níž však stěžovatel na tuto výzvu nereagoval. Nebyla tedy odstraněna podstatná vada řízení, pro kterou nelze v řízení pokračovat a věc meritorně projednat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze

dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Závěrem Nejvyšší správní soud poznamenává, že si je vědom toho, že podle § 109 odst. 1 s. ř. s. ve znění po novele č. 303/2011 Sb., která nabyla účinnosti k 1. 1. 2012, je povinen zajistit odstranění vad kasační stížnosti, pokud není zjevně opožděná nebo podaná tím, kdo k tomu zjevně není oprávněn. Řízení o kasační stížnosti bylo zahájeno dne 21. 11. 2011, tedy podle právní úpravy, která byla platná a účinná před výše zmíněnou novelou, a na jejímž základě prováděly úkony směřující k odstranění vad kasační stížnosti krajské soudy nebo Městský soud v Praze a nikoliv Nejvyšší správní soud. Městský soud v Praze stěžovatele v souladu s tehdy platnou a účinnou právní úpravou řádně poučil a vyzval jej k doložení chybějící plné moci advokátu pro řízení o kasační stížnosti, na kterou stěžovatel nereagoval v rámci jemu stanovené lhůty (viz výše). Podle čl. II zákona č. 303/2011 platí, že *„není-li stanoveno jinak, použije se zákon č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; **právní účinky úkonů, které byly v řízení činěny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány“.*** Podle druhé věty tohoto ustanovení jsou tedy právní účinky úkonů městského soudu, včetně právních účinků usnesení ze dne 1. 12. 2011, č. j. 11 A 29/2011 – 107, a nesplnění výzvy, aby stěžovatel do jednoho měsíce doložil plnou moc advokátu pro řízení o kasační stížnosti, která byla součástí tohoto usnesení, zachovány. Nejvyšší správní soud proto dovodil, že z výše uvedených důvodů nebylo třeba stěžovatele znovu poučit a vyzvat jej k zaslání plné moci advokátu pro řízení o kasační stížnosti, neboť tyto úkony již učinil městský soud a jejich účinky jsou podle čl. II zákona č. 303/2011 Sb. zachovány i za právního stavu platného ke dni vydání tohoto usnesení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 16. května 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu